

Stingri ievērot lauksaimniecības arteļa statūtus

Pagājuši vairāk nekā seši gadi, kopš kolhozi papildinājuši atsevišķus lauksaimniecības arteļa statūtu punktus. To, kā zināms, izdara saskaņā ar PSKP CK lēmumu nolūkā vēl tālāk attīstīt kolhoznieku ierosmi savu saimniecības lietu pārvaldīšanā. Sociālistiskās lauksaimniecības spēja attīstībai, kas jau toreiz diktēja šā lēmuma pieņemšanas nepieciešamību, pa šiem gadiem nesusi daudz jauna kolhozu pārvaldes tālāk demokratizēšanā. Komunistiskās partijas XXII kongresa pieņemtajā Programmā teikts, ka kolhozi ir komunisma skola zemniecībai.

Lauksaimniecības arteļa statūtus caurstrāvo galvenā doma par kolhoznieku personīgo un sabiedrisko interešu saskaņotību. Tieši šis apstāklis nodrošina ikviena kolhoza ekonomikas uzplaukumu. Ne mazums tādu saimniecību mūsu rajonā, kur arteļa biedri stāv savu statūtu noteikumu sardzē. Tur rūpējas, lai labāk izmantotu zemi, lai katrs hektārs dotu pēc iespējas vairāk produkcijas ar lētāku pašizmaksu. Minēsim šeit kaut vai kolhozus «Lepina karogs», «Čiņa», «Ezerkrasts» un citus. Šo lauksaimniecības arteļu biedru piemājas zemes izmēritas un nepārsniedz statūtus noteikto platību, tur sistemātiski pieaug lauksaimniecības produkcijas apjoms.

Taču pietiek tikai palielināt piemājas zemi, palielināt lopu skaitu tajā, lai par galveno iztikas avotu pārstatu būt darbs sabiedriskās saimniecības tīrums un fermas. Nē, tāds ceļš ir pretrunā ar kopējām saimniecības interesēm. Kolhoza «Rekords» cūkkopis Babahins pat nav grasījis sagrābt zemi no sabiedriskās lietošanas fonda. Nē, to viņš nav darījis, bet tomēr nopietni pārkāpis arteļa statūtus. Viņam piederošajā kūti atrodas divas vaislinieces, turpat viena bekoncūka un neliels sivēns. Viena vaisliniece šogad jau realizēta galā. Šis personiskais ganāmpulks labāk kā jebkurš cits pierādījums liecina, ka visai bieži Babahins sajauc savu kabatu ar sabiedriskās saimniecības, nekautrējies ņemt tās labumus, kaut gan viņa darbs visai labi apmaksāts.

Iedzīvošanās uz sabiedriskās saimniecības rēķina ir milzīgs ļaunums. Vienaļga, pa kuru kanālu tā arī virzītos, ieraušana ir krasā pretstatā ar statūtu burtu un garu. Vai tad nekrāpjam savus biedrus, piemēram, kolhoznieks Pitjukevičs no «Sarkanās zvaigznes»? Tagad, kad tik svarīgi just biedra plecu, veltīgi meklēt Pitjukeviču kopus druvā vācam ražu. Viņš atradis sev vieglāku nodarbošanos — makšķerēšanu. Arī viņa sieva nav no strādīgām. Tātad labuma no viņiem pārējiem nekāda. Pitjukeviča ģimene tomēr nekautrējās lietot kolhoza ganības un ne tikai vienai govijai, bet bez tam vēl arī izganīt grūsnu teli. Pārestība sabiedriskajām interesēm, ko nodara viens otrs no kolhoza biedriem, ir viens no visnopietnākajiem statūtu pārkāpumiem.

Tādi var rasties tikai sabiedris-

Linkopji novāc ražu

Kolhozā «Dubna» lini šogad iesēti 43 hektāru platībā, raža padevusies laba, un tagad linkopji čakli nokopj «ziemeļu zīd» tīrumus. Vislabāk darbs sokas otrajā brigādē. Te kolhoznieces A. Laurenova, M. Martinova un M. Sčeglova dienā noplūkus linus 0,06 hektāru platībā katra.

kās domas inertības, kontroles trūkuma dēļ. Kolhoza «Rekords» revīzijas komisijas priekšsēdētājs b. Gēģeris līdz šim nebija redzējis statūtu pārkāpumus. Arī partijas pirmorganizācija stāvēja nomaļus. Tikai pirms pāris nedēļām pirmorganizācijas sekretāre b. Kuzma pirmo reizi pabijusi Babahina personīgajā fermā, kaut gan kopsapulce viņai uzticējusi revīzijas komisijas locekles pienākumus. Izrādās, ka arī vairākas citas kolhozu valdes, partijas pirmorganizācijas kopš pāris gadiem nav apspriedušas jautājumu par arteļa statūtu ievērošanu.

Nevar sekmēt statūtu ievērošanu arī prakse, pie kuras lielākām ģimenēm kolhoza valde dod atļauju turēt divas govis. Vai tad 10—12 litru vidējais piena izslaukums no govis nav pietiekams arī viskuņģīgai ģimenei? Bez tam — jo lielāka ģimene, jo vairāk tajā darba roku. To visu laikam nav apsvērusi Odzijas kolhoza valde, veselai virknei kolhoznieku ģimeņu atļaudama izdarīt izņēmumu. Toties lielā daļa šo privilēģēto ģimeņu domā galvenokārt tikai par savu labklājību.

Lauksaimniecības arteļa statūti prasa arī stingri ievērot pārvaldes demokrātiskos principus. Katrs kolhoznieks ir savas sabiedriskās saimniecības līdztiesīgs saimnieks šā vārda visplašākajā nozīmē. Skaidrs, ka viņa domas jāuzklausa ar vislielāko vērību. Ir taču tā, ka kolhozā «Draudzība» panākumus gūst galvenokārt pateicoties visu arteļa biedru līdzdalībai ražošanas darbu organizācijā. Tur pastāv arī brigāžu padomes, kas aktuālo ražošanas jautājumu kārtošanā iesaistījušas lielu skaitu kolhoznieku. Tani pašā «ģeogrāfiskajā platumā» atrodas kolhozi «Asupe». Bet brigadieris Kalniņš šeit nav apspriedies ar saviem ļaudīm jau kopš jūlija. Brigāžu sapulces nevar aizstāt individuālas pārrunas, jo pats galvenais taču ir sabiedriskā doma, kas var ietekmēt arī vienu vai otru neapzinīgāku cilvēku, labāk secināt, kas pareizs un kas aplams.

Lauksaimniecības artelis — sociālistiskās ražošanas sūniņa mūsu lielās valsts organismā. Statūti prasa, lai te valdītu sociālistiskais produktu ražošanas un sadales princips, lai, gādājot par ikviena sava kolektīva locekļa interesēm, mēs izpildītu savas saistības pret Padomju valsti. Statūtu neatlaidīga ievērošana prasa arī stingri ievērot valsts intereses, saskaņā ar ražošanas plānu pārdot daļu produkcijas attiecīgajām sagādes organizācijām.

Sargājot un vairojot kolhozu īpašumu, stāvēt nomodā par kolektīva un valsts interesēm, izpildīsim lauksaimniecības arteļa statūtu pašu galveno prasību.

Attēlā: S. Lebedevs un J. Bogdanovs noplūktos linus saved vienkopus kaltēšanai.

V. BEĻEVIČA foto

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JEKABPILS TERITORĪĀLĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAZOŠANAS PARVALDES ZONĀ

63 (2758)
22. gads

Otrdien,
1962. gada 9. oktobrī

Maksā
2 kap.

Mūsu velte Oktobrim— ražens darbs

DARBA SARDZĒ

Labus darba rezultātus septiņgades ceturtajā gadā sasniegušas Atašienes padomju saimniecības lopkopes. Tā, G. Višņevska, kaut gan telus kopj pirmo gadu, panākusi vidējo diennakts dzīvsvāra pieaugumu 935 gramus. Viena no vecākajām saimniecības lopkopēm ir Leokādija Ligojska. Viņa šogad kopa 58 jaunlopus. Astoņpadsmit no tiem jau pārdoti valsts iepirkumā. Vidējais diennakts dzīvsvāra pieaugums Leokādijas Ligojskas koptajiem jaunlopiem — 820 grami. Telu kopējas Annas Lindes kopšanā bija nodoti 128 jaunlopi. Valsts iepirkumā uz 1. oktobri viņa pārdevusi 105 jaunlopus ar 220 kilogramu vidējo svaru. Arī pārējos viņa nobaros līdz Oktobra sociālistiskās revolūcijas

45. gadadienai. Sākus panāku-

mus saimniecības telu kopējas sasniegušas, pateicoties tam, ka telu brīvi dzīvo aplokos, kur tiem izbaro pietiekošu daudzumu zaļbarības.

Līdz Oktobra svētkiem savas saistības izpildīs arī slaucēja Konstance Vikšere, kura pērn bija izcīnījusi goda nosaukumu: «Labākā republikas padomju saimniecību jaunlopu kopēja». Šogad viņa kopa 16 grūsnas teles, kuras atnesās jūnijā. Savas saistības — izslaukt no pirmieņiem vidēji 1600 kilogramus piena no katras b. Vikšere apņēmusies izpildīt jau oktobrī.

Tagad lopkopes stājušās pirmsoktobra darba sardzē.

P. PLUŠS

Attēlā: viena no vecākajām saimniecības lopkopēm Leokādija Ligojska.

Līdz svētkiem 300.000 ķieģeļu virs uzdevuma

Nesen pulcējās Jēkabpils ķieģeļu fabrikas kolektīvs, lai izskatītu savas sociālistiskās saistības un pieņemtu jaunas, paaugstinātas par godu Oktobra revolūcijas 45. gadadienai.

Atsaucoties Brocēnu cementa un šifera kombināta un Latvijas PSR Celtniecības ministrijas Brocēnu būvparvaldes kolektīva sociālistiskajām saistībām par godu Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 45. gadadienai, ķieģeļu fabrikas kolektīvs apņēmas: līdz 7. novembrim ražot virs plāna 300.000

ķieģeļu, uz produkcijas izkraušanas laukuma iekārtošanas un gatavās produkcijas aizvešanas un iekraušanas darbu mehanizēšanas rēķina palielināt darba ražīgumu par 1,5 procentiem, salīdzinot ar plānoto. Pazeminot apkāpes izdevumus, samazinot elektroenerģijas patēriņu un palielinot darba ražīgumu, nolēms pazemināt produkcijas pašizmaksu par 1,2 procentiem pret plānoto. Uzlabojot elektroiekārtas izmantošanu, ietaupis 6.000 kilovat-

stundu elektroenerģijas. 10 mēnešu plānu uzņēmuma kolektīvs apņēmis izpildīt līdz 20. oktobrim.

Saistībās paredzēts veikt dažādus pasākumus darba apstākļu uzlabošanai, kā arī mehanizēt gatavās produkcijas izvešanu no loka krāsns un mehanizēt drenu cauruļu iekraušanu vagonos.

K. LITOVČENKO,
fabrikas kadru un darba inženieris

Brigāde beigusi kartupeļu rakšanu

Kolhoza «Lepina karogs» trešās laukkopības brigādes brigadieris Jānis Brauns, iegriezdami kolhoza kantori 1. oktobrī, priecīgs paziņoja: — Visi 17 hektāri kartupeļu mūsu brigādē novākti!

Un visus šos septiņpadsmit hektārus ar sava traktora «DT-20» vadīto kartupeļu rokamo mašīnu noracis mehanizators Mihails Buko. Darbs kartupeļu laukos šajā brigādē tomēr nebūtu veikts tik sekmīgi, ja

kartupeļu uzslasīšanā nebūtu čakli strādājušas kolhoznieces Sofija Svidzinska, Jāņa Gorečka, Dzidra Borisa, kā arī vedēji Daņila Antonovs un Lūcija Nagle.

Fjodors Grigorjevs un Vera Nagle savu kārt bija paši čaklākie kartupeļu iezīmošanā. Vēl arī citus laukkopjus brigadieris atzīmēja čaklo ļaužu pulkā kartupeļu novākšanas darbos.

23 tonnas kartupeļu brigādes laukkopjiem palīdzējuši uzslasīt arī

talcinieki — Jēkabpils 4. vidusskolas audzēkņi.

Arī kaimiņi, ceturtajā brigādē kartupeļu lauki jau krietni sarukuši. Šeit kartupeļus izsviež augsnes virskārtā ar traktoru «HTZ-7» mehanizators Vasilis Vasiljevs. Krietni palīgi laukkopjiem arī te bijuši Jēkabpils 4. vidusskolas skolnieki, bet šīs dienas talkā nākuši arī Gostinų astoņgadīgās skolas skolnieki.

A. KRASIŅŠ

KOMJAUNATNES DZIVE

Kad entuziasma burās bezvējš...

— Uzņēmīga meitene! Lūk, ko spēj jaunības entuziasms! — Dainu Palabinsku aprīnāja un slavēja. Meitene pārņēma sliktāko govju grupu un aizgāja darbā uz atpalikušu saimniecības nodaļu. Vēlāk viņa pārgāja strādāt lielajā mehanizētajā «Zemgaļi» govju fermā. Izslaukumi jaunās slaucējas grupā bija labi. Dainu minēja par paraugu lopkopju ražošanas saņēmšmēs, jaunos lopkopjus aicināja līdzināties pēc viņas.

Pagāja gads. Dainas vārdu pieņēma arvien retāk. Meitenes entuziasms apsika. Savus pienākumus slaucēja sāka pildīt nolaidīgi. Sākās konflikti ar lopkopības brigādi. Un tad Daina kļuva par maiņas slaucēju. Nav noslēpums, ka viņa gatavoja pamest darbu fermā pavisam.

— Brašs puisis! Nopietns, centīgs, akurāts. Būs labs mehanizators, — pēc E. Ošiņa atgriešanās no mehanizācijas skolas par viņu pirmajiem soļiem patstāvīgajā darbā priecējās visi. Šķita, arī Eriks bija apmierināts ar aroda izvēli, mehanizatora darbu. Pēc kāda laika Erika attieksme pret saviem pienākumiem mainījās. Jaunais mehanizators vairs darbā neielika sirdi. Kādu dienu viņš pameta traktoru un, nevienam nesakot, aizbrauca uz Rīgu. Nedisciplinēto mehanizatoru saimniecības vadītāji no darba atbrīvoja.

— Ko tu tagad iesāksi, Erik? — savam biedram jautāja komjaunieši.

— Strādāšu par krāvēju pie automašīnas. Tur var labi nopelnīt, — Ošiņam plāns bija gatavs.

Bez sirdsapziņas pārmetumiem viņš atstāja mehanizatora darbu. Par valsts līdzekļiem apguvis arodu, jaunietis to vieglprātīgi pameta. Entuziasma dzirksts Erikam ātri pārvērtās pelnās. Pienākums? Ošiņš nejut sirdsapziņas pārmetumus. Viņam par to arī neviens no komjauniešiem neatgādināja.

Varbūt par šiem jauniešiem varētu nerunāt, ja Neretas padomju saimniecības turpat 50 biedru lielajā komjaunatnes pirmorganizācijā tikai viņiem diviem būtu apdzīvisi entuziasma dzirksts. Protams, tas nav patīkami, ka divi jauni cilvēki sākuši meklēt vieglāko, bet ne labāko ceļu dzīvē. Komjaunieši, kas bija rītdienas cēlāju pirmajās rindās, īstenībā izrādījušies glēvuļi un dezertieri.

Arī komjaunietis traktorists Ilmārs Kokins strādā pavīrši, darba laikā dzer. «Gumijas stiepēja» un darba disciplīnas grāvēja necilo slavu izpelnījies piekabinātājs Boriss Sadovņikovs. Darbu fermās pameta arī komjaunietes Ābele un Vasiļevska. Diemžēl, ar jau minētajiem jauniešiem neiepriecinošā uzskaitē nav pabeigta. Jākonstatē gandrīz neticams fakts — Neretas padomju saimniecības lopkopības fermās strādā tikai pāris komjaunieši. Arī mehanizatoru pulkā viņu gaužām maz. Velti šeit meklēt

komjauniešus priekšējās līnijās, izšķirošajos iecirkņos.

Kāpēc komjauniešu entuziasma burās tāds bezvējš? Daļu cēloņu atklāja paši komjaunieši nesen notikušajā pārskata un vēlēšanu sapulcē. Pirmorganizācijas komitejas locekļi bija aizmirsuši savus stūrmaņu pienākumus. Pilnīgi atstājis šo kaujas posteni saimniecības galvenais mehāniķis Staņislavs Upenieks. Arī brigādiēris Ziedonis Kundrašs neapgrūtināja sevi ar sabiedriskajiem pienākumiem. Neatlaidības pietrūka arī pašai komitejas sekretārei Rāisai Romanovai. Bez vadības un ierosmes daudz komjauniešu entuziasms apsika. Pirmorganizācija zaudēja vienu iekarotu augstieni pēc otras.

Tiesa, tas nenotika ar visiem. Jaunā enerģiskā kluba vadītāja komjauniete Erna Veinberga ienesa spirtas vēsmas kultūras darbā. Sāka darboties četři pašdarbības pulciņi, notika dažādi tematiski vakari, izlaida mutvārdu žurnālu, sarīkoja jautājumu un atbilde va-

karus, izremontēja klubu. Teicams šoferis ir Gintauts Zuks, krietns strādnieks arī Arvīds Kibilds un vairāki citi komjaunieši. Tomēr viņu iniciatīva un entuziasms palika nepamanīts komitejai, kuras locekļi gada laikā tikai trīs reizes sanākuši kopā. Pārāk iecietīgi uz komjaunatnes pirmorganizācijas vadītāju «iesūnošanu» raudzījās arī partijas pirmorganizācija. Tas ir vēl viens no cēloņiem, kāpēc kādreiz kaujinieciskais komjauniešu pulks izrādījās nespējīgs lieliem darbiem.

Tālāk tas nedrīkst turpināties, — tāds bija komjauniešu vienprātīgs lēmums. Tagad šeit pie vadības stūres izvirzīti biedri, kas parādījuši stingru raksturu, neatlaidību, iniciatīvu. Starp tiem ir Erna Veinberga, Arvīds Kibilds, Gintauts Zuks, Daina Simsons un citi. Tagad jūsu rokās stūre, draugi. Jums jāpūpējas, lai komjauniešu entuziasma burās atkal pūstu spirti vēji. Visiem komjauniešiem jāatgriežas priekšējās līnijās.

D. SLIKSĀNS

Jaunajai sezonai — jauna iekārta

Arī vasaras mēnešos Jēkabpils cukura rūpnīcā nenorima darba troksnis. Tiesa, produkcijas ražošana uz laiku bija pārtraukta, bet pie transportieriem, sūkņiem, — visur rosījās atslēdznieki, montāžas brigādes ļaudis, inženieri. Rūpnīca ieguva jaunu seju — šaurās un sašpiestās darba telpas it kā kļuva lielākas, plašākas. Tas tika panākts ar dažādu aparātu un agregātu mērķtiecīgu pārvietošanu, ar modernākas aparatūras iekārtošanu. Parādījās vairāk gaišu toņu iekārtas krāsojuma. Mehāniķi un inženieri tagad lepojas, stāstot par to, kā tajā vai citā cehā izskatījies agrāk un kā tagad.

— Lūk, kaļķu mājā, — stāsta komunistiskā darba otrās maiņas priekšnieks Vilis Dābols, — iekārtojam mehanizētu akmeņu izvākšanu ar transportiera palīdzību. Agrāk vajadzēja ar rokām stumt vagonetes, tagad te zem transportiera piebrauks mašīna un to piebērs.

Arī sūkņu darbā būs ievērojamas izmaiņas. Rūpnīcā uzstādīti divi uzlabotās konstrukcijas un lielākas jaudas biešu sūkņi. Līdz ar to darbs veiksies raitāk. Rekonstruēta sulas attīrīšanas ceha sūkņu stacija. Seit darbošies aparāts sulas elektromagnētiskai attīrīšanai. Iekārtota plaša gāzes sūkņu zāle, kur blakus vecajiem sūkņiem uzstādīts jauns, lielas jaudas agre-

gāts, kas saņemts no Ļeņingradas.

Kopā ar maiņas priekšnieku Vili Dābolu esam produktu cehā. Izmaiņas notikušas arī šeit. Uzstādīts palielinātas jaudas vakuumparāts baltajam cukuram, ko atsūtījusi Ļeņingradas rūpnīca «Admiralteiskij». Daži vakuumsūkņi pārvietoti tā, lai atvieglotu ražošanas procesu. Darbosies moderna centrifuga otrajam produktam. Sajā cehā agrāko siksnu pārvadu vietā iekārtotas agregātu individuālās piedziņas.

Visu šo pārkārtojumu rezultātā cukura rūpnīcas jauda palielinājusies par 5 procentiem, atviegloti vairāki darbietilpīgi procesi. Uzņēmums sācis cukura ražošanas sezonu. Viss rūpnīcas kolektīvs cīnīsies par komunistiskā darba kolektīva nosaukumu, par augstākiem darba rādītājiem.

L. SALAS teksts un foto

Attēlā: K. Meldera montāžas brigādes un V. Kozlova siltumieķārtas montāžas brigādes strādnieki pie jaunuzstādītā vakuumparāta cukura vārīšanai. Jau 25. septembrī iekārta bija sagatavota darbam.

Mehanizētā iecirkni plaša profila mehanizatori

Jēkabpils mežrūpniecības saimniecības Daudzevas kokmateriālu pārkraušanas iecirknī pēdējos trijos gados notikušas lielas pārmaiņas. Smagais roku darbs aizstāts ar mehānisko, primitīvo viņu vietā stājušies konsoles un kabeļu krāni, autoiekrāvēji un citi mehānismi. Tūlīt pēc pirmās kārtas mehanizācijas pabeigšanas sākas darbi, lai pilnīgi realizētu pārkraušanas iecirkņa rekonstrukciju.

Roku rokā ar uzņēmuma administrāciju arodorganizācijas ceha komiteja risināja otru ne mazāk svarīgu uzdevumu — kvalificētu mehanizatoru sagatavošanu jaunajai tehnikai. Izraudzījam labākos strādniekus jauno profesiju apgušanai. Uzdevums sarežģījās tāpēc, ka vairākumam nākošo mehanizatoru vajadzēja jauno arodu apgūt, neatraujoties no līdzšinējā

darba. Motorists Ilmārs Ziediņš apguva ne tikai konsoles krāna, bet arī auto iekrāvēja vadītāja specialitāti. Paraleli viņš iemācījās arī elektrometinātāja arodu. Biedrs Ziediņš kļuva par vienu no rekonstruētā pārkraušanas iecirkņa labākajiem mehanizatoriem. Līdz iecirkņa rekonstrukcijai Dominiks Zutis bija vienkāršs strādnieks plaša patēriņa cehā, tagad viņš ir konsoles krāna vadītājs. Ilgus gadus Jāzeps Saitis bija krāvējs, tagad ar autokrāvēju viņš paveic vairāk nekā agrāk vairākas krāvēju brigādes.

Teicami savu jauno profesiju apguvuši arī konsoles krāna vadītāji, bijušie strādnieki Vladislavs Stivriņš, Alfreds Volants. Viņiem piešķirts goda nosaukums «Labākais krāna vadītājs». Par augsti kvalificētu metinātāju kļuvis Ilgvars Bērziņš, kas mācās speciālos kursos Zūru lauksaimniecības mehanizācijas skolā.

Sādu piemēru daudz. Tehnika ienesusi lielas pārmaiņas ne tikai ražošanā, bet arī strādnieku dzīvē. Viņi apguvuši jauno tehniku, kļuvuši kvalificēti mehanizatori, daudzi apguvuši vai apgūst vairākus arodus.

Komunistiskās partijas XXII kongresa lēmumi par ražošanas kompleksu mehanizāciju īstenošanas, smagais roku darbs aizstāts ar augstāzīmīgām mašīnām.

Lielas izmaiņas notikušas arī plaša patēriņa izstrādājumu cehā. Te uzstādīti jaunākās markas darbgaldi. Pēc mehanizācijas pabeigšanas taras, mucu un jumta dēlišu, dažāda veida zāgmateriālu ražošana cehā palielināsies vairāk nekā trīs reizes. Tanī pašā laikā roku darbs samazināsies līdz minimumam.

Arodorganizācijas ceha komiteja turpina veikt dažādus pasākumus, lai mehanizētā iecirkņa strādnieki kļūtu par plaša profila mehanizatoriem, kas meistariski prot vairākus arodus un vajadzības gadījumā var darbā aizstāt viens otru.

P. ZUPA,

Jēkabpils MRS Daudzevas pārkraušanas iecirkņa ceha arodkomitejas sekretārs

Attēlā: atslēdznieku brigādes brigādiēris Augusts Skuja pārbauda gāzes sūkņu darbu jauniekārtotajā cehā. Atslēdznieku brigāde gāzes sūkņu montāžu pabeidza pirms termiņa.

Kopus solis raitāks

Pēc ilgstoša lietots iestājies sauss, saulains laiks. Sēlijas kolhoza laukos rit spraigs darbs. Plauj un kuļ vasarājus, sēj ziemājus. Daudz kas ir krietni nokavēts, uz lauka vēl stāv āboliņa gubas. Sūkņi jau pilni, palikušais jāsamet kaudzēs. Cilvēku vajag daudz. Neviens nedrīkst stāvēt malā un laiskumā baudīt skaisto atvasaru, iepriekšējā vakarā pa radiomezgli bija izsludināta sabiedriska talka, kurā aicināti galvenā kārtā gados vecāki ļaudis, kam vairs obligāti darbā nav jāpiedalās, amatnieki, kā arī kultūras iestāžu un kantora darbinieki. Uzaicinājumam atsaukušies gandrīz visi. Vairāk nekā 80 gadus vecais Juris Pāvuliņš taisa kaudžu vietas. Ar dakšām rokās ierodas galdnieks Mārtiņš Apsītis, kam arī daudz netrūkst no astoņdesmitiem. Kantori atstājis grāmatvedis Jānis Ručevskis ar savu palīdzi Liliu Staku. Kā vienmēr, talkā netrūkst kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāres Lūcijas Reinholdes. Āboliņa vedēju rīcībā trīs pajūgi. Sākas darbs. Kurš stāvēs uz kaudzes? Kurš prot to veidot un kam no augstuma nereibst galva? Jautājumu ātri atrisina. Tādi ir Lūcija Reinholde un Pēteris Skudra.

Jau kaudzes pamatā sakrauti daudzi vezumi āboliņa. Te Pēterim

iešaujas prātā ideja, kā ātrāk un vieglāk dabūt āboliņa gubas pie kaudzes. Jāizmanto tehnika. Tā kā starp talcīniekiem ir arī traktorists Alfreds Elksnis, tad pēc īsas apspriedes plāns gatavs. Alfreds steigās pēc sava «Belarus», un drīz zirgus var izjūgt. Gubiņas velk traktors. Par piekabinātāju strādā Pēteris. Viņš ap gubiņu apmetina stipru divkārsu virvi, vienu likumu pie pašas zemes, otru drusku augstāk. Dzirdamas balsis, vai nesa-lūzišot žeperi. Nekā. Tikai reti kāds vecāks koks nav izturējies. Tagad darbs sokas ātri. No visām pusēm uz kaudzi plūst siens. Krāvēji raujas vienos sviedros. Pētera vietā augšā tagad rosās kolhoza seglinieks Jānis Rizga. Viņi abi ar Lūciju ceļas arvien augstāk. Apakšā stāvošie mēļo, ka viņi drīz nonāksot bezsvara stāvoklī kā kosmonauti. Lūk, uz kaudzes pie pašā mieta galiņa turas vairs tikai Jānis viens pats. Lūcija vietas trūkuma dēļ jau «piezemējusies». Bet te jau arī viņas «kosmosa brālīšs», uzlēcis kaudzei pārkarus, laižas lejā. Viņu sagaida brigādiēris Pēteris Jucītis. — Labi strādāts, ļoti skaista kaudze, — viņš nosaka.

Līdz vakaram vēl tālu, tāpēc talcīnieki paspēj samest vēl otru kaudzi.

J. VITOLIŅŠ

Jau jāceļ sijas, bet balķi vēl mežā

Pret rudenīgi pelēkajām oktobra debesīm bija sākušas slīties jaunās spāres kolhoza «Stars» slaucamo govju fermā «Kēņģi» vienā kūts pusē. Izlauzto satrunējušo siju balķi bija sagāzti kūts klonā. Pa izsisto kūts logu vējš raustīja pērnos zirnēkļu tīklus, iekrita sapuvušo barības galdu graustos un izvirpuļoja laukā caur kūts otras puses laika zoba saēstā jumta caurumiem. Divi viri krāva grēdās sagatavotās jumta skaidas.

— Lūk, varētu sākt sist jumtam skaidas, bet nav naglu. Jau pirms vesela mēneša tās pieprasījām. Taču naudu nepārskaita, naglas neiegādājas. Tāpēc arī lopu mītnu remonts ieilgst, — stāstīja kolhoznieks Alberts Rozamovskis.

Izrādās, ka šī ir pirmā novietne, kurā uzsākts remonts, jo griesti jau draudējuši iegāzties.

Visā saimniecībā lopu mītnu remontēšanā strādā tikai divi kolhoznieki. Bet, tā kā vīriem pašiem arī balķi no meža jāizved saviem spēkiem, tad cik gan ilgs laiks vēl nepieciešams, lai izremontētu visas lopu novietnes? Kad jau gandrīz pienācis laiks lopus likt kūtīs, šeit vēl tikai sāk lūkoties pēc nepieciešamajiem būvmateriāliem. Tādus, protams, atrast grūti. Jāvēd no meža svaigi cirstie balķi. Vai gan 2. laukkopības brigādes brigadierim Bazajevam un trešās laukkopības brigādes brigadierim Jaunzemam nebija pirmais pienākums būvmateriālus izvest un sagatavot ziemas ceļā, kad brigāžu laudis nebija noslogoti ar darbiem? Taču tie vēl šodien trun mežā neizvesti. Kā gan b. Bazajevs varēja mierīgi noraudzīties, ka viņa brigādē lopiem līdz šim vēl nav pietiekošā skaitā dzirdināmas siles? Tā, «Kēņģu» novietnē visu pērno ziemošanas periodu teles dzirdēja no spaiņiem, bet tagad tās dzer no lāmām un grāvjiem ganos. Mājās 11 grūsnās teles un 6 govīs nevar padzerties vienkārši tāpēc, ka nav dzirdināmo siju. Kūti gan ir rokas sūknis, taču tas jau gadu kā nedarbojas. Lopkopējiem nākas ūdeni nest ar spaiņiem no akas.

Ne labāks stāvoklis ir arī citās lopu novietnēs. «Lāču» nobarojamo cūku fermā jumts pavisam izdrupis, jāliek jauns. «Buivānu» vaislas cūku novietnes kopējām mākas izvākt mēslus un vircu ar lokām, jo kūts grīda tā sapuvusi, ka vietām atvērušās veselas vircas lāmas, bedres, dēļi iegrimuši vircā un tikko turas, tāpēc taču nav iespējams pielietot. Arī aizgaldi pārvērtušies nožēlojamās graustos.

— Skaties tikai, ka kājas neizlauz, strādājot šādos apstākļos. Neviens vairs nav nekādas intereses, kā mums te klājas. Plāns jāpilda, bet vai mums, lopkopējiem, valde sagādā kaut minimālos darba apstākļus? Nē! Tā vietā vēl mierīgi noraugās, ka cūku barošanai paredzēto āboliņa atālu pāris dienas nogānījis ar zirgiem, — stāsta cūkkope Helga Gremze.

Izrādās, ka lai gan bijis valdes priekšsēdētāja b. Bērziņa un agromoma norādījums no atāla lauka zirgus novest, brigadieris Bazajevs tomēr to nav ievērojis un atālus

Virs plāna

Kolhoza «Vārpa» lopkopji ar uzvižu izpildījuši deviņu mēnešu uzdevumu gaļas, olu un vilnas pārdošanā valstij. Vislabākos panākumus sasnieguši aitkopji, kas gandrīz pabeiguši 1962. gada uzdevuma izpildi. Par 13 procentiem vairāk, nekā paredzēts, olu pārdošanas plānu veikuši putnkopji. Virs paredzētā uzdevuma pārdots arī lielāks daudzums gaļas.

Sajā laikā turpat 10 tonnas cūkgaļas ražojusi bekonu audzētāja Z. Rozentāle, gandrīz sešas — A. Bebre. Vaislinieču kopēja M. Skutele, kas aprūpē 10 cūkas, izpildījusi šā gada saistības sīvēnu iegūšanā.

V. LAZDIŅA,

kolhoza «Vārpa» zootehniķe

nogānījis. Tiešām, nav saprotama šāda valdes priekšsēdētāja iecietība.

Govju fermā, kurā strādā slaucēja Velta Muceniece, vircas aka pārpūst. Lai virca neplūstu atpakaļ kūti, slaucējas mēslu skrīni mēģinājušas rakt grāvi.

Zootehniķis b. Kārasevas bažām par to, vai saimniecība paspēs sagatavot lopu mītnes, ir pamats, jo diviem vīriem veikt visu fermu remontu nav iespējams. Kolhoza valdei jāatrod iespēja arī pašreizējos apstākļos, kad jāpabeidz ieilgusi ražas novākšana, laikā sakārtot visas novietnes.

Tagad, kad lopi jau drīz būs jāliek kūtīs, kolhoza valde apņēmīnājusi, ka lopbarības nepietiks. Ganāmpulkā ir 287 govīs, taču āboliņa ievests šķūņos tikai 154 tonnas, bet skābbarības ielikts 340 tonnu. Ap 146 tonnas āboliņa uz 5. oktobrī vēl stāvēja uz lauka, kā tas bija otrajā laukkopības brigādē, kur tas kļuvis jau pavisam melns. Dīvaini ir saimniekojis savā brigādē tās vadītājs Bazajevs. Āboliņa vākšanas laikā viņš nodziņš no lauka lopkopējas, kuras labprāt bija vēlējušās palīdzēt laukkopjiem ātrāk novākt sienu. Neskatoties uz to, ka bijis valdes lēmums par to, ka lopkopējiem jāgatavo 3 tonnas rupjās barības, brigadieris nav atļāvis lopkopējiem piedalīties āboliņa novākšanā. Tā rezultātā āboliņš šīnī brigādē vēl oktobrī stāvēja uz lauka. Tāpat nepārredzamās platībās pamesti kombaina nokultie salmi, kuri plauti jau pirms trīs nedēļām. Uz sakņu pušu melno kaudziņu mugurām kupli zaļo neizkulto rudzu zelmenis. Ja brigadieris pieļauj tādas lietas, tad ko dara valde? Nenovāktie kombaina salmi redzami visapkārt kolhoza kantorim. Tā ik dienas gan valdes locekļi, gan speciālisti, gan kantora darbinieki redz, kā bojājas lopbarība, kuras jau tā sagatavots tik maz.

Kolhozā ik dienas strādā 15—20 talcinieku, taču pašu saimniecības darba spēka rezerves netiek izmantotas. Ir kolhoza apkopēja Vilma Rīvāne, lopbarības pārzine Milda Dzeguze, kura vasaras periodā tikai trīs dienas mēnesī nodarbināta barības izsniegšanā, kantora darbinieki, klētnieki, elektrīķis un citi laudis, kuri arī varētu pielikt roku lopbarības sagādē.

Saimniecības vadība izmanto talcinieku palīdzību, kad tajā pat laikā daudzi kolhoznieki stāv dikā. Ar to nedrīkst samierināties.

Z. BABAKOVA

Lauksaimniecības kadru kvalifikācijas paaugstināšanai

Plāviņu paraugsaimniecība kļūs par lauksaimniecības dažādu specialitāšu kadru kvalifikācijas celšanas skolu. Tā dibinās saskaņā ar Latvijas PSR Ministru Padomes lēmumu. Republikā uz vairāku tehnikumu un padomju saimniecību bāzes izveidojas 15 šāda tipa skolas.

Kolhozu un padomju saimniecību vadošie kadri, speciālisti un citi darbinieki šajās skolās mācīsies pielietot praksē zinātnes un pirmrindnieku sasniegumus, mācīsies, kā izaudzēt augstas labības, rušināmkultūru ražas, iegūt vairāk lopkopības produktu ar lētu pašizmaksu. Ipaša uzmanība mācību programmās būs veltīta arī ekonomiskajiem jautājumiem, lai kursanti apgūtu nepieciešamās teorētiskās zināšanas savai praktiskai darbībai.

12. novembrī paredzēta kursu atklāšana. Kursantu vajadzībām paraugsaimniecība patlaban beidz sagatavot internāta telpas, iekārtot mācību kabinetus. Kursiem paredzēts speciāls pārzinis, kam būs uzticēta tikai skolas vadība. Pirmajā plūsmā mācīsies 45 fermu pārzīņi. Arī pārējās plūsmas, kurās kvalifikāciju cels lopkopji, kas strādā ar mehāniskajiem slaukšanas agregātiem, cūkkopji, putnkopji, laukkopības brigadierī, kolho-

SIMTTŪKSTOŠNIEKS

Spidometra šautriņa atrodas pastāvīgā kustībā. 15... 20... 30, tikai reizēm tā pārsniedz 40 kilometru iedaļu. Kā serpentina lenta vijas ceļš — ass pagrieziens, stāvs kāpums kalnā, spējs nobrauciens. Vārnavas ciema kolhoza «1. Maijs» teritorijas ceļi autovadītājiem — īsta meistariības skola. Te mašīnām vienmēr jābūt tehniskā kārtībā. Gothards Grieķeris simtām reižu šķērsojis kolhoza teritoriju. Šķiet, viņš pat pievēris acis prātis orientēties. Viņa automašīnas kravas kastē pārvadāts simtiem tonnu kolhoza ražojumu — graudi no kombaina un kulmašinas uz kalti, lopi uz gaļas pārstrādāšanas uzņēmumu un šķirnes lopu sagādes kantori, kolhoza bērzu audzēs sagatavotās brusiņas uz Rīgas finieru rūpnīcu «Furnieris» un cita produkcija. Arī ziemeļu līdriņš Leningrada Gothardam Grieķerim nav sveša. Kolhoznieku izaudzētie dārzeņi bieži nonāk leņingradiešu galdā.

120.000 kilometru bija nobraukusi viņa vadītā automašīna, kad kolhozs iegādājās vēl vienu. Valdes lēmums bija vienprātīgs — jānodod labākajam šoferim.

Labā tehniskā stāvoklī biedrs Grieķeris nodeva savam kolēģim veco, bet pats sēdās pie jaunās stūres. Arī tā jau noskrējusi vairāk nekā 43.000 kilometru. Sogad, kad sevišķi slikti lietūs izmirkušie ceļi, prasmīgais šoferis ietaupījis 720 kilogramu degvielas. Viņš nav izvēlīgs — katru uzdevumu, katru norikojumu izpilda precīzi un akurāti.

Attēlā: kolhoza «1. Maijs» šoferis Gothards Grieķeris pie automašīnas GAZ-51 stūres.

D. ZELTIŅA foto

Zinātnieku atziņas — prakse

Sācies oktobris. Kolhoznieki un padomju saimniecību strādnieki, spītējot sliktajiem laika apstākļiem, steidz drīzāk pabeigt graudaugu kultūru, kartupeļu un cukurbiešu novākšanu, dara visu, lai lopiem sagatavotu vairāk barības. Lauku laudim šoruden jādomā arī par to, kā sagatavot un saglabāt augstvērtīgu sēklu, kā pareizi novākt cukurbiešu lopbarībai utt.

Daži zinātnieki atbild uz jautājumiem, kas šobrīd interesē laukopjus un lopkopjus.

KO DARĪT AR IZKULTIEM MITRIEM GRAUDIEM?

Lauksaimniecības zinātnu kandidāts J. LIELMANIS pastāstīja: «Mūsu saimniecībās šoruden izkul graudus, kuru mitruma pakāpe sasniedz pat 40 procentus. Visiem zināms, ka labība sakarstot var aiziet bojā. Sakarsušie graudi strauji zaudē dīgšanas spēju, turklāt tajos iemetas pelējuma sēnītes. Tāpēc jādara viss, lai kaltēs 24 stundu laikā varētu izžāvēt vi-

su izkulto labību. Ja kalšu caurlaidēs spēja nav tik liela, tad graudi jāber plānā kārtā telpās, kur var radīt caurvēju, tie bieži jāpārļāpsto, jālaiž caur vētijamo mašīnu.

Jo mitrāka ir sēkla, jo zemākā temperatūrā jāšak to kaltēt. Graudi caur kalti jālaiž vairākas reizes.

Jāatzīmē, ka ļoti ātri bojājas mitra pākšaugu sēkla. Ja to nevar tūlīt izžāvēt, tad jāizber apkurināmā telpā 1—5 centimetru biežā kārtā un bieži jāpārļāpsto. Jo mitruma pakāpe ir zemāka, jo kārtā var būt biežāka.

Dažas saimniecības ar panākumiem praktizē mitru lupīnu un pupu sēklu sajaukšanu ar sausiem lopbarības graudiem, sausām zāģu skaidām vai sausu pakaišu kūdras smelti. Rīgas rajona Kēkavas kolhozā un Skrīveru izmēģinājumu saimniecībā nekulto labību žāvē ar siltu gaisu.»

ŠOGAD REPUBLIKĀ CUKURBIETES LOPBARĪBAI AUDZEJA

TRISREIZ LIELĀKĀ PLATĪBĀ NEKĀ PERN, TURKLĀT DAUDZAS SAIMNIECĪBAS TO DARIJA PIRMO REIZI. KAS JĀNĒM VĒRĀ, NOVĀCOT ŠO VERTĪGO KULTURU?

Lūk, ko saka Latvijas PSR Nopelniem bagātais zinātnes un tehnikas darbinieks J. LAŽE:

«Šogad sakarā ar lietaino laiku raženi saaugušas cukurbiešu lapas. Tam ir liela nozīme lopbarības bāzes nostiprināšanai. Lopbarībai domātās cukurbietes jānovāc iespējami ātrāk, jo jau oktobra otrajā dekādē, kad saknes pārstāj augt, strauji sāk samazināties lapu raža, kā arī pasliktinās to barības vērtība. Ipaši uzmanīgi jāstrādā lapu griežējiem. Jāiegaumē, ka lapas no saknēm jāatdala tūlīt pēc izrakšanas, turklāt jāšargā bietes no bojājumiem. Apdarinātās saknes tūlīt jāvēd uz glabāšanas vietām. Lapas ieteicams skābēt kopā ar salmiem un pelavām. Darbī jāorganizē tā, lai vēlākais līdz 20. oktobrim visas cukurbietes lopbarībai būtu novāktas un saliktas glabāšanai.»

Latvijas lopkopības un veterinārijas institūta lauksaimniecības dzīvnieku ēdināšanas fizioloģijas laboratorijas vadītājs A. LĀCIS lauku laudis aicina gatavot kombinēto skābbarību cūkām un putniem.

Kā to darīt? Kombinēto skābbarību var gatavot pēc dažādām receptēm un no dažādiem komponentiem. Saimniecībās, kur maz kartupeļu, skābbarības komponentus var ņemt šādās attiecībās: 30 procenti kartupeļu, 40 procenti cukurbiešu, 25 procenti āboliņa atāla un 5 procenti siena miltu vai siena smalkumu.

Ļoti vērtīgu sulīgo barību iegūst, skābējot 40 procentus cukurbiešu ar visām lapām, 20 procentus burkānu, 35 procentus āboliņa atāla un 5 procentus siena miltu. Ja ir labi augušas cukurbietes, bet maz kartupeļu, tad jāņem šādi komponenti: 70 procenti cukurbiešu ar lapām, 25 procenti āboliņa atāla un 5 procenti siena miltu.

Putnu ēdināšanai skābē sutinātus kartupeļus ar svaigu zivju atkritumu, burkānu vai kacenkāpostu piedevu.

Cūkām un putniem šoruden var skābēt mitros graudus kopā ar kartupeļiem, cukurbietēm, burkāniem, āboliņa atālu un kacenkāpostiem. Kombinēto skābbarību gatavo tāpat kā parasto skābbarību, rūpīgi sajaucot un noblīvējot masu.

(LTA)

E. ARŪMS

REDAKCIJAI RAKSTA

Kad atvērs veikalu?

Redakcija nesen saņēma vēstuli no Dignājas ciema darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas priekšsēdētājas b. Radziņas. Viņa raksta, ka jau vairāk nekā gadu slēgts Dignājas ciema 8. veikals.

«Tagad, kad vairāk nekā pirms četriem mēnešiem pabeigts veikala kapitālais remonts, Jēkabpils patērētāju biedrības priekšsēdētājs b. Lītvīnčuks nevar atrast piemērotu kandidātūru veikāļveža amatam.»

Tiesām, nepiedodams fakts, ka b. Lītvīnčuka neoperatīvās rīcības dēļ

kolhoziekiem tik ilgi radītas neērtības ar preču apgādi. Jautājam b. Lītvīnčukam, kad beidzot sāks darboties Dignājas ciema 8. veikals? Viņš atbildēja:

— Ne vēlāk kā 5. oktobrī. Beidzot esam atraduši arī veikāļvedi.

Kopš 5. oktobra pagājušas jau vairākas dienas, diemžēl, 8. veikals ir slēgts. Arī šoreiz b. Lītvīnčuka solījums izrādās tikai solījums. Dignājas ciema iedzīvotāji ar šādu rīcību ir neapmierināti.

Ne izrāde, bet skatītāju apmānīšana

Janvārī mūsu padomju saimniecība varēja lepoties ar ievērojamu kultūras ieguvumu: pie mums ierīkoja stacionāru kinoiekārtu. Priekš kolektīvā bija lieli. Tagad būs visam cita skatīšana. Nenācās vis tik viegli, iekams dabūjam savu stacionāru. Kolektīvs tomēr bija apmierināts: trīs reizes nedēļā varēs noskatīties interesantas filmas.

Gāja mēneši, un kino apmeklētāju oma nevis uzlabojās, bet gan otrādi — pasliktinājās. Skatītāju rindas arvien vairāk saruka, ļaudis pārstāja iet uz kino. Strādnieki arodbiedrības komitejas locekļiem atgādināja, ka neesot nozīmes nopulēties ar seansu reklamēšanu, jo ļaužu uz izrādēm tāpat nebūs.

Bet kāpēc? Uz šo jautājumu nav grūti atbildēt, ja ņem vērā faktus. Nav mazums gadījumu, kad pare-

dzētās filmas netika izrādītas. Tikai septembrī nav notikuši četri seansi pieaugušajiem, nemaz nerunājot par bērnu izrādēm. Kinoteātra kasē radies krietns robs. 26. septembrī bija ieņemts tikai 41 rublis. Ar šo summu, kā zināms, nevar algot kinomehāniķi, nedz arī segt pārējos izdevumus.

Neērti un nepatīkami mēdz būt arodkomitejas locekļiem, noskatoties, ka cilvēkiem, kas mērojuši tālus ceļus, nākas iet mājup, neredzējušiem filmu. Nav atbraukusi kino mašīna, nav atsūtīta filma... Mēs nezīnām, kas kuro reizi vainīgs, bet kārtības šinī ziņā nav, to gan redzam.

V. JERANE,

Abelu padomju saimniecības arodkomitejas priekšsēdētāja vietniece

IMPERIALISTU PLĀNI IZJUOKS

Nesen ASV augstākais likumdevējs orgāns — kongress — pieņēma rezolūciju, kas faktiski legimitē atklātu agresiju pret Kubas Republiku. Šis noziedzīgais ASV valdošo aprindu akts, uzsvērtis Kubas valdības paziņojumā, «rezumē visu agresijas un graujošās darbības politiku, kas raksturo Savienoto Valstu starptautisko aktivitāti pret Kubu.»

Perinot plānu uzbrukt Kubai, ASV varasvīri presē, radio un televīzijā izvēršusi histērisku kampaņu pret Kubu. Ir pat jau publicēti iegantu saraksti, kurus var izmantot kā attaisnojumu iebrukumam Kubā. Lūk, viens no šiem iegantiem: ASV būs gatavas uzbrukt Kubai, ja atzīs, ka tās aizsardzības spēju pastiprināšana varētu apdraudēt Savienotās Valstis. Šā ieganta neļūdzība, ko redz ikviens saprātīgs cilvēks, pietiekami skaidri atmasko ASV varasvīru agresīvos nolūkus pret Kubu.

«Ja Savienoto Valstu valdība,» teikts Kubas valdības paziņojumā, «efektīvi garantētu Kubai tās teritorijas neaizskaramību un izbeigtu savu kontrrevolucionāro darbību pret mūsu tautu, tad Kuba nebūtu spiesta pastiprināt savu aizsardzību, tai vispār nebūtu vajadzīga armija un tā labprāt izmantotu visus aizsardzības vajadzībām paredzētos resursus, lai sekmētu savas tautas ekonomisko un kultūras progresu.»

Savā agresīvajā un provokatoriskajā rīcībā pret Kubu ASV domā izmantot Kubai naidīgos elementus

no kriminālnoziedznieku un kontr-revolucionāru vidus, kuri patvērušies ASV teritorijā. Savienoto Valstu aizsardzības ministrija paziņojusi, ka amerikāņu armijā iesauks Kubas kontr-revolucionārus. Algotņiem, kas iestājas ASV armijā, raksta avīze «Miami Herald», gara spēju pārbaudē izvirza mazākas prasības nekā parastiem jauniešiem. Tāda ir Kubas tautas no-devēja seja!

ASV valdība jau sen nodibinājusi Kubas ekonomisko blokādi. Tagad tā cenšas piespiest tā rīkoties arī savus sabiedrotos NATO blokā. ASV izdara spiedienu uz tādām valstīm kā Anglija, Grieķija un Norvēģija, mēģinādams panākt, lai šo zemju kuģi nevestu Kubai preces, pat ne pārtikas produktus un medikamentus. To visu dara nolūkā vājināt Kubu un tādējādi radīt labvēlīgus apstākļus uzbrukumam. Savu agresīvo plānu īstenošanā ASV grib iesaistīt Latīņamerikas zemju valdības. Šai nolūkā 2. oktobrī Vašingtonā atklāja Amerikas valstu organizācijas zemju ārlietu ministru apspriedi. Ārzemju prese ziņo, ka ASV šai sanāksmei izvirzījušas šādu mērķi: izstrādāt pret Kubu vērstas agresijas plānus un panākt, lai tos akceptētu Latīņamerikas zemju valdības. Taču imperiālistu un to rokaspuišu draudi neiebiedēs Kubu. «Kubiešu tauta,» uzsvērtis Kubas valdības paziņojumā, «ir gatava līdz pēdējām cilvēkam cīnīties par savu revolūciju, būdama cieši pārliecināta, ka tās dižie vēsturiskie iekarojumi ir taisnīgi.»

glabāt mūžos šo mežonīgo tradīciju.

Kad D. Meridits saskaņā ar tiesas lēmumu gribēja reģistrēties universitātē, rasisti ar štata gubernatoru Barnetu priekšgalā neļāva viņam to izdarīt. Milzīgs ar ieročiem, cauruļu galiem un akmeņiem bruņotu rasistu bars sarīkoja istu kauju. Rasistu orgāji tika noslepkavoti agentūras «France Presse» korespondents, no ievainojumiem mira kāds 23 gadus vecs amerikānis, daudzi smagi ievainoti.

Oksfordas skandāls kļuva zināms tālu aiz štata robežām, par to plaši raksta visā pasaulē. Prezidents Kenedijs pavēlējis aizsardzības ministram nodibināt kārtību Oksfordā. Šajā pilsētā ar 6.000 iedzīvotājiem ieradās divas amerikāņu armijas izpletu lēcēju divīzijas... Laikraksti ziņoja, ka D. Meridits uzņemts universitātē un dzīvošot augstskolas teritorijā valdības agentu apsardzībā. Zīmīgi, ka Oksfordas notikumi risinājās laikā, kad Amerika atzīmēja 100. gadadienu, kopš prezidents Linkolns (1862. gada 22. septembrī) proklamēja nēģeru atbrīvošanu no verdzības. Taču šajos 100 gados maz kas mainījies. Amerikas 18 miljoni nēģeru līdz pat šim laikam nevar tāpat kā baltie iegūt izglītību un dabūt darbu. Piemēram, Floridas štatā, kā ziņo kāds amerikāņu buržuāziskais žurnāls, no 212 tūkstošiem nēģeru, kas apmeklē skolu, tikai 250 jaunieši mācās kāpā ar «baltajiem», bet Ziemeļkarolīnas štatā no 308 tūkstošiem skolas vecuma nēģeru bērnu kopā ar «baltajiem» mācās tikai 150. Daudzos štatos nēģeriem nav tiesību piedalīties varas orgānu vēlēšanās, Kukuksklana organizācijas, kas zēl Savienotajās Valstīs, terorizē nēģerus. Rasu diskriminācijas politiku atklāti atbalsta daudzi ietekmīgi kongresa locekļi un vairāku valdības orgānu pārstāvji. Daļa finansistu un rūpnieku bagātīgi atvēlē līdzekļus, lai propagandētu «baltā» cilvēka pārkuma idejas. Tāpēc arī mūsdienu Amerikā ir iespējamās tādas traģēdijas, kāda nesen notika Misisipi štatā.

D. KASATKINS

SPORTS

Kad trūkst masveidības

Rajona vieglatlētu saime šogad guvusi labus panākumus republikas stadionos. Viens no tiem ir rajona skolēnu izlases gūtā uzvara republikas skolēnu spartakiādē. Nupat notikušo rajona vidusskolu sacensību uzdevums bija izraudzīt kandidātus rajona izlasei nākošajam gadam. Fiziskās audzināšanas darbā vidusskolās pēc mācību plāniem vieglatlētiskai ierādāma galvenā vieta. Tāpēc arī rajona TIN uzlikusi pienākumu katrai skolai piedalīties visās rajona mēroga sacensībās. Taču tas netiek izpildīts. Arī šoreiz neredzēja Plaviņu 2. vidusskolu, Neretas, Viesītes un Līvānu 2. vidusskolu.

Komandu vērtējumā par uzvaru cīnījās tikai Jēkabpils 1. un 3. vi-

dusskolas. Bērnu sporta skolas audzēkņi, kas galvenokārt bija šo skolu komandu kodols, bija arī individuālo sacensību uzvarētāji. Pārējo skolu komandas bija stipri vājākas, daudzu šo komandu dalībnieku tehniskie rezultāti ļoti zemi. Sacensību labākais dalībnieks šoreiz bija Visvaldis Ziemeļis, bērnu sporta skolas audzēkņis, Jēkabpils 1. vidusskolas komandas dalībnieks. Viņš uzvarēja augstlēkšanā ar teicamu rezultātu — 1,80 m, 110 m barjerskrējienā 16,5 sek. un 400 m (55,4 sek.). G. Rasiņš uzvarēja 100 m (11,9 sek.) un tāllēkšanā (5,94 m). Zāsas vidusskolas pārstāve Dz. Upīte aizgrūda lodi 9,31 m, I. Jankovska uzvarēja 100 m skrējienā un tāllēkšanā. Jaunie-

šiem lodes grūšanā par uzvaru galvenokārt cīnījās A. Matusēvičs (Līvānu 1. vidusskola) 13,81 m un I. Zālītis (Jēkabpils 1. vidusskola) 13,51 m. Šķēpu vistālāk aizmeta L. Buiķe (Jēkabpils 1. vidusskola) 24,16 m un E. Lipša (3. vidusskola) 43,90 m. Krietni labāki par pārējiem bija M. Brasle 400 m skrējienā 1:08,3 sek. un Dz. Saulītis (Atašienes vidusskola) 800 m 2:14,7 sek. Silviņa Loče uzvarēja diska mešanā 27,80 m un augstlēkšanā 1,40 m.

Vieglatlētikas sezonas noslēgumā rajona vieglatlētiem vēl iespēja tikties rajona meistarsacīkstēs un krosā.

A. PALKAVNIEKS,
sacensību galvenais tiesnesis

ERIKS TAUNS

Diploms ar izcilību

STASTS

(7. turpinājums)

— Zinu. Labāk par jums, labāk par tiem, kas te nāca māt lekcijas lasīt, apskaidrot. Un viņiem es nekalpoju. Neticu, Ticu visaugstākajam. Uz viņu nobarotajiem gīmjiem un melnajiem paltrakiem man uzspļaut. Grasi viņiem neesmu devis. Uz baznīcu neēju. Mana māja — mans dievnams. Astru tāpat audzināju. Neiznāks laikam. Skola... Vairās manis, jau sen manīju. Kad tik izdevība, no mājas projām. Rudenī pat ar tiem kolhoziem. Kur tev jāskrien, es saku. Mācības nenotiek, tad arī mājās darbs atradīsies. Nē, viņai jāpalīdz. Valstisks uzdevums...

Sirdi izkratījis, vecis atjēdzas, ka velti viņš te runā, un izmet strupi:

— Kur tad viņa tagad ir? Skolā?

Konrāds pamāj.

— Skolā, jā. Tur tagad tās otrās mājas. Kad vecāki grib bērnu pamācīt, tad skola metas aizstāvēt. Surp viņu vajadzēja at-

vest... Lai nolūdzas. Ja nē, pārslieksni pāri netiks...

— Anton, — aiz sienas atkal sakustas gulētāja.

— Klusi, sleja! — viņš uzbrēc.

— Tava daļa — kāpostus vārtīt! Lai nolūdzas!

Neko vairāk Konrāds nespēj ieskaidrot, un viņi šķiras. Meitene aiz durvīm ir nosalusi un drūma. Debesis vairs nesijā sniegu, tikai egles vēl skurina lāses un šalc smagi.

Leo ir nogaidījis un nikns.

— Jūs pedagogiņas vanckara dēļ citam te jāvārgst, — viņš šnāc, motoru darbinādams.

Atpakaļceļā visi klusē. Katrs domā savu domu — viens par aizlauztu un izpostītu dzīvi, otrs — par paputējušiem svētkiem.

— Interesanti, kur viņš strādā? — ierunājas Konrāds.

— Vai nav vienalga, — noburkšķ Leo, bet meitene no aizmugurējā sēdekļa steidz skaidrot, cik pati zin:

— Gandrīz nekur. To māju pēc kara nopirka. Mežs visapkārt, pa vasaru mežniecībai vajag ugunssar-

ga — tad viņš tur. Ziemā pašuj kādam kažokēli, bikses...

Internatā Astra vairs neraud, bet arī nerunā ne vārda. Tik vien ar galvu pamāj, ka paliks.

Pie skolas durvīm Konrādu gaida Asnītis. Svaigs, iesmarzījis, mikstā platmalē, jaunākās modes piegriezuma mētelim augšējā pogā vaļā, šalle ielocīta tā, lai redzams spožais krekla baltums un jaunā kaklasaite.

— Atkal tev nelaime! Nu, ko tu neteiksi! Es jau no rīta, redzēdams, kā tu aizmeties tām meitenēm līdz, nodomāju, ka tik nu atkal nav kas gadījies. Gaidīju mājās, tad atkāpu šurp.

Konrāds nekad nav uzskatījis Asnīti par draugu, bet šobrīd gribas vecākā biedra sprieduma, atbalsta:

— Sakiet, kāpēc man tā neveicas? Kur slēpjas mana kļūda?

— Kļūda! — Asnītis iesmejas.

— Jaunībā, draugs, tikai tur. Un vēl tais lekciju kladēs, ko tu ik vakarus šķirsti, tais grāmatas, kuru tev krājas aizvien vairāk. Es, piemēram, sen jau, rajonā būdams, metu grāmatnīcai likumu, bet vai kāds saka, ka es slīkti strādāju? Līdz pensijai novilkšu tepat, klusām, mierīgi. Bet tu te par novatoru taisies! Kam tev vajadzēja tās komjauniešu klases? Pēc pirmā rājiena tak varēji prātīgāks palikt.

(Turpinājums sekos)

PEC SIMT GADIEM...

Notikumi nelielajā ASV pilsētā Oksfordā, kas atrodas Misisipi štatā, saista visas pasaules uzmanību. Šā gada septembrī bijušais ASV gaisa kara spēku seržants 29 gadus vecais nēģeris Džeims Meridits centās panākt, lai viņu uzņemtu Oksfordas universitātē. Taču šajā štatā valdošie nēģeru diskriminācijas piekritēji darija visu, lai neļautu nēģeri «baltajā» universitātē. 104 gadu laikā, kopš pastāv universitāte, tās auditorijās nav mācīties neviens nēģeris. Misisipi štata varas orgāni grib sa-

Redaktore B. IKLAVA

Rīgas 1. tehniskā skola turpina audzēkņu uzņemšanu 1962./63. mācību gadam. Uzņem personas ar videjo izglītību. Skola sagatavo celtniecības darbu meistarus. Mācības notiek latviešu un krievu valodās. Mācību ilgums — 1,5 gadi. Sekmīgie audzēkņi saņem stipendiju 23,50 rubļ. mēnesī. Skolai ir kopmītne un kopgalds.

Iestājoties nepieciešami šādi dokumenti:

1. Iesniegums
2. Autobiogrāfija
3. Gatavības apliecība (oriģināls)
4. Dzimšanas apliecība
5. Izziņa no dzīves vietas
6. Raksturojums
7. 4 fotogrāfijas (3x4 cm)

Mācību sākums 1962. gada 1. novembrī. Dokumentus pieņem līdz 15. oktobrim. Tos var arī izsūtīt pa pastu.

Skolas adrese: Rīgā, Mārstaļu ielā 28/30, telef. 25239, 23898.

Sakarā ar rudens un ziemas sezonas iestāšanos Jēkabpils pakalpojumu kombināta darbnīcas un ateljē pāriet uz sekojošu darba laiku.

Darba laiks no plkst. 9.00 līdz 17.00.

Pusdienas pārtraukums no 13.00 līdz 14.00. Brīvdiena — svētdiena.

Atzīte iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālrūpī redaktores — 2342, redaktores vietniecei un sekretārei — 2262, redaktores vietniecei — lauksaimniecības nodaļas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodaļu vadītājiem — 2340, tals vads tālsatiksmēi — 7. Redakcija: Jēkabpils, Brīvības ielā 212.
«Падомью Даугава» — газета ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилдского территориального производственного колхозно-совхозного управления.